

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,76 €

23. LEDNA 2022

Z obsahu:

**Vypnout televizi
a otevřít Bibli**

Homilie papeže Františka
k neděli Božího slova
(3. neděle v liturgickém
mezidobí), Řím,
24. ledna 2021
- strana 2 -

**Blahoslavená Boleslava
Lamentová**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (85)**
- strana 5 -

„Co je Bůh?“
fr. Štěpán Maria Filip OP
- strana 6 -

Svatý Tomáš Akvinský
Dom Antoine-Marie OSB
- strana 8 -

**Modlitba sv. Tomáše
Akvinského, kterou říkával
každý den před obrazem
Ukřižovaného**
- strana 9 -

**Česká Kamenice, Bratrské
oltáře a Modlivý důl -
za přimlouvou Panny Marie**
Petr Bobek
- strana 10 -

Carlo Crivelli (1430/35-1495/1500): Sv. Tomáš Akvinský

Vypnout televizi a otevřít Bibli

Homilie papeže Františka k neděli Božího slova
(3. neděle v liturgickém mezidobí), Řím, 24. ledna 2021

Text homilie přednesl vzhledem k papežově zdravotní indispozici arcibiskup Rino Fisichella, předseda Papežské rady pro novou evangelizaci.

Tuto neděli Slova slyšíme Ježíše hlásat Boží království. Podívejme se, co říká a komu to říká.

Co říká. Ježíš začíná kázat takto: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“ (Mk 1,15) Bůh je blízko – to je první sdělení. Jeho království sestoupilo

na zemi. Bůh není, jak jsme často pokoušeni si myslet, daleko nahoře v nebi, separován od lidství, nýbrž je s námi. Čas vzdálení zmizel, když se Ježíš stal člověkem. Od té doby je Bůh velmi blízko, nikdy se od našeho lidství neoddělí a nikdy ho neomrzí. Toto přiblížení je počátkem

evangelia a je – jak zdůrazňuje text – Ježíš „hlásal“ (v. 14), tedy opakovaně, nikoli jednou a dost, nýbrž neustále. „Bůh se přiblížil“ – to byl leitmotiv jeho zvěstování, jádro jeho sdělení. Je-li to počátek a refrén Ježíšova zvěstování, nemůže nebýt konstantou křesťanského života a zvěstování. Dříve než cokoli jiného je třeba věřit a hlásat, že se nám Bůh přiblížil, byli jsme omilostněni a zahrnuti milosrdenstvím. Dříve než jakékoli naše slovo o Bohu doléhá k nám jeho Slovo a neustále nám říká: „Neboj se. Jsem s tebou. Jsem a budu ti nablízku.“

Pokračování na str. 13

Prožíváme neděli Božího slova. Boží slovo nás však nemá výrazně provázet a ovlivňovat jen jeden den v roce, nýbrž každou vteřinu života. Vždyť je jedním ze základních stavebních kamenů dobrého duchovního života, je moudrým rádcem – Stvořitelem – darem – na pozemské cestě ke spáse. Každý, kdo přijal Trojediného Boha za Pána svého života, měl by otevřít své srdce působení jeho slova: aby se vtělené Slovo spolu s Otcem a v jednotě s Duchem Svatým mohlo v srdci usadit a proměňovat je v čistou nádobu naplněnou dobrými plody Božího Ducha. Takový je ideál. Ale jaká je skutečnost? Odpovědět si musíme každý sám...

Je také nutno si přiznat, spolu se sv. Tomášem Akvinským, (str. 6–9) že poznání Božích tajemství – k němuž dochází i skrze rozjímání Božího slova – nesrovnatelně převyšuje jejich lidské slovní vyjádření. A proto zkusme zajet na hlubinu dnešního prvního čtení z knihy proroka Nehemiáše, které nám poodhaluje vznešenost Božího slova a způsob, jak k němu přistupovat, aby mohlo přinést hojný užitek pro naše duše. Co tam čteme?

Přinesl ... Četl ... přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Z naslouchání Božímu slovu není vyloučen nikdo, ledaže by nebyl obdařen patričním užíváním rozumu (malé dítě, duševně nemocný člověk apod.). Nicméně, kdo z lidí je schopen proniknout do nejhlubšího nitra druhého člověka tak, aby mohl bezpečně tvrdit, že jeho se Boží slovo nemůže dotknout?

Editorial

Možná to naopak bude jedno jediné slovo z tisíců dalších, ale i to má svoji nedozírnou cenu pro duši člověka. Nevylučujme nikoho...

Poslouchali ... s napětím. To je správný postoj naslouchajícího Božímu slovu. Ono napětí nevyvěrá z očekávání nějaké dobrodružné, dnes bychom řekli akční scény. Nýbrž jak vyznívá z kontextu, ono napětí vyjadřuje spíše zbožnou touhu posluchačů setkat se s Někým, kdo převyšuje jejich chápání, kdo je pro ně zdrojem života a síly. Lze to přirovnat k očekáváním lidí, když putují na posvátná místa naší planety. (str. 10–12)

Otevřel knihu ... velebil Hospodina ... vrhli se na kolena a klaněli se. Pokora a dětinné odevzdání se Pánu Bohu – o nichž čteme u Alice Lenczewské (str. 5) – velmi snadno umožňují podobná gesta, která však nejsou laciná, nýbrž jsou vyjádřením lásky nemající hranic. Prvním však, kdo miloval, je nebeský Otec...

Překládali a vykládali ho, a tak pocho-pili ... Znalec Písma a kněz ... i levité ... poučovali lid. Tak se jeden úd tajemného těla Kristova (církve) stará o druhý. (str. 3) Každý má určité dary Ducha Svatého a ti, kteří jsou pověřeni duchovní péčí o Boží lid – kněží, bibličtí exegeti, teologové... – ti mají obrovskou zodpovědnost nejen před lidmi, ale zvláště před Pánem Bohem za duše jim svěřené. Jak dosáhnou toho,

aby se svému poslání nikdy nezpronevěřili? Odpovědi jsou předcházející řádky...

Lid plakal ... Existuje mnoho důvodů k pláči – známe i slzy radosti. Většinou je to však něco smutného – ztráta blízkého člověka, nenávid druhých, nemoc, opravdová chudoba, nouze... Tyto důvody nelze zpochybňovat, ačkoliv ne vždy přesahují přirozenou rovinu života. Smutek však může mít kořeny i mnohem přízemnějšího charakteru – postrádané podmínky pro hýřivý způsob života, nedostupnost společenských aktivit, nemít na stole oblíbené jídlo či pití... – takové smutky jsou spíše k pláči Pánu Bohu, protože se v nich odráží lidský egoismus, materialismus, zapomenutí na Hospodina. Jsou však i smutky mnohem vyšší, duchovní úrovně – nad hříchem, zatvrzelostí lidských srdcí vůči Pánu Bohu, nad hlásáním bludů ve věcech víry, mravů a lidské přirozenosti... A právě tyto poslední smutky jsou tím nejryzejším důvodem k pláči, protože pocházejí z reflexe člověka Bohem stvořeného v jednotě těla a duše.

Radost z Hospodina at' je vaše síla! Boží slovo je natolik tajemné a mocné, že nakonec vede k radosti, i když je lidský život protká četnými nelehkými zkouškami. Což nemilujeme Dárce? Přistupujme k němu tak, jak si to zaslouží jediný Pán života a smrti! A prosme o to v modlitbě třeba slovy sv. Tomáše Akvinského (str. 9): „Uděl mi, Pane, můj Bože, rozum, který tě poznává...“

Daniel Dehner

Dnešní neděle ti staví církev před oči skrytého Vůdce a Přítele, který tě nejen naplňuje životem a svými dary, ale který tě také bezpečně vede. Pros jej, aby se ti dal poznat, aby ti otevřel oči i srdce a naučil tě znát své cesty i svou sílu.

Jsme nyní na počátku Ježíšova veřejného působení. Připomeň si to, co předcházelo. Jestliže jsi Pána pozorně sledoval a doprovázel, neušlo ti, že od Janova křtu v Jordánu nezůstává nikdy sám. Vrátil se odtamtud *plný Ducha Svatého* a tento *Duch ho vodil pouští*. Stojíš před obdivuhodnou skutečností, že ani svrchovaný Boží Syn, skrze něhož všechno je stvořeno, si nedělá, co chce, ale podrobuje se obdivuhodnému vedení Ducha Svatého. Po vši této své usebrané přípravě u Jordánu a na poušti vrací se do své Galileje opět v *síle Ducha*. I všechny ty velké skutky, které budou nyní následovat, i slova, která budou jeho činy potvrzovat, to vše bude konat díky **síle a vedení Ducha Svatého**.

Vrací se *do Nazareta, kde vyrostl*, ale nevrací se jako dělník, který zde tolik let pracoval, nýbrž vrací se jako Boží vyslanec *plný Ducha Svatého*. Vstupuje do synagogy, *jak má ve zvyku*. Světít sobotní den se mu stalo nikoliv samozřejmým obyčejem, nýbrž samozřejmou nezbytností, protože je to místo, kde se setkává se svým Otcem Hospodinem a slovem jeho Ducha. Byl zde již nesčíslněkrát, ale poprvé veden Duchem *povstal, aby předčítal*. To, co předčítá, není náhodný text, ale slavnostní zahájení jeho velké mise. Záleží mu na tom, aby si jeho krajané a sousedé uvědomili, že k nim nepromlouvá syn tesařův, ale Pomazaný Páně.

Vyslechni si pozorně Ježíšovo programové prohlášení. To, co bylo zjevné krátce po křtu v Jordáně, když se nad ním ukázal Duch v podobě holubice, to už stále, byť neviditelně trvá: *Duch Páně je nad ním*. Všechno, co bude následovat, bude dílo tohoto Božího Ducha. Poznávaj v tomto skrytém a tak málo známém Posvětiteli největšího dobrodince lidstva. V jeho síle se bude hlásat chudým radostná zvěst o příchodu Boží lásky na svět, díky němu se dostane svobody těm, kteří strádají v nejrůznějších formách zjevení zlého Nepřítele, který je nemilosrdně deptá; znovu se otevrou oči těch, kteří

Síla Ducha

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal!

pro svou duchovní slepotu nebyli schopni vidět nic z toho, co je skutečně dobré a krásné, a kráčeji vstříc k propasti a zkáze. Po dlouhém období duchovního hladu a strádání nastane rok hojnosti, Boží štědrosti a požehnání, *milostivé léto Páně*, které potrvá až do skonání věků. Dnes se začíná naplňovat to, co tentýž Duch Boží již před staletími oznamoval ústy proroka.

Raduj se, že ses dočkal tohoto milostivého léta, které kdysi prapředkové tak toužebně vyhlíželi, milostivého léta, které trvá ve své štědrosti a hojnosti již dva tisíce let, a že můžeš být účastníkem všech předpovězených a uskutečněných dobrodiní, která překračují všechna očekávání. Vždyť *tentýž Duch* všechny ty, kterým připravil propuštění a vrátil jim svobodu a zrak, neponechal samy sobě, ale *všechny nás dovedl ke křtu*, a tak se z nás všech *stalo jedno tělo*. Není to jakékoliv tělo, ale *tělo Kristovo*, ve kterém se dále děje všechno to, co Ježíš vyhlásil v nazaretské synagoze na počátku svého působení. *V hojnosti jsme přijali stejného Ducha*, a to nejen pro sebe, ale k tomu, abychom jeden pro druhého byli nástrojem *Ducha, který všechno ve všech působí*⁽¹⁾. Skrze každého z nás se chce projevat Duch, protože to je jediný způsob, *aby každý z nás mohl být užitečný*.

Je tedy nejen ve tvém zájmu, ale v zájmu prosperity celého Kristova těla, jehož jsi údem, aby ses tak jako on plně otevřel jeho Duchu a dal se vést v jeho síle. Není to věc tvých vlastních nápadů, tvé vynalézavosti a podnikavosti, jak se uplatnit a prosadit v tomto duchovním společenství, ale **síla a vedení Ducha**, který všechno ve všech působí a *vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce*⁽²⁾. Tam, kde působí Duch, tam se projevují také plody Ducha: *radost, pokoj, trpělivost, vlídnost a dobrotá*⁽³⁾. Jakákoliv sebehorlivější aktivita, která nevede k radosti, pokoji a vlídnosti, trpělivosti a dobrotě, není

Liturgická čtení

1. čtení – Neh 8,2–4a.5–6.8–10

Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromážděné muže i ženy a všechny, kdo byli schopni rozumět. Bylo to prvního dne sedmého měsíce. Četl z něho na prostranství před Vodní bránou od svítání do poledne před muži a ženami a přede všemi, kdo byli schopni rozumět. Všichni poslouchali knihu Zákona s napětím. Ezdráš, znalec Písma, stál na dřevěném výstupku, který pro tento účel zhotovili. Otevřel knihu před očima všeho lidu – stál totiž výše než všichni lidé – a když ji otevřel, všecken lid povstal. Ezdráš velebil Hospodina, velikého Boha, a všecken lid odpověděl se zdviženými

Dokončení na str. 7

od Ducha. Uvědomuj si stále, kým jsi *pomazán* a kdo tě *naplňuje*. Tato *radost z Pána je tvoje síla*. Práce na vlastním sebezdokonalení, kterou konáš pod vedením Ducha, není určena k tvému uspokojení, ale k užítku celého těla církve, aby ku prospěchu všech vynikly a přispěly dary a úlohy, jimiž tě Duch Boží štědře a moudře obdařil. Pros Ducha Svatého, aby tvůj duchovní život vyvedl z úzkoprsé sebestřednosti a vlastního **já** k velkodušnému a štědrému vzájemnému **my**.

Ani po dvou tisíciletích nebylo bídy na tomto světě. Ale nejchudší z nejchudších jsou lidé, kteří byli oloupeni o Boha. Zaslepení pýchou a žádostivostí potřebují opět prohlédnout. Zdeptání otročením majetku a hříšné závislosti touží po pravé svobodě. Kdo jim pomůže? Je nezbytné, *aby se údy staraly jeden o druhý*. Vždyť bolest a strádání jednoho údu musí cítit *všechny ostatní údy*.

Duchu Posvětiteli, přetvoř mě podle svého obrazu, *at se ti líbí slova mých úst i smýšlení mého srdce, Pane můj, má skálo, Vykupiteli můj!*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1 Kor 12,6; ⁽²⁾ 1 Kor 12,11;

⁽³⁾ Gal 5,22; ⁽⁴⁾ Ž 19,15.

Blahoslavená Boleslava Lamentová

Navzdory svému příjmení bl. Boleslava nikdy nelamentovala a vše přijímalá odevzdána Boží Prozřetelnosti. Tato nesmírně schopná organizátorka se vyznačovala úžasnou zbožností. Byla ženou modlitby a tu by, s nadsázkou řečeno, mohla vyučovat stejně jako náboženství či šití, které patřily k hlavním předmětům, v nichž vzdělávala drobtinu, ponejvíce dívky.

Boleslava, nejstarší z osmi dětí manželů Lamentových, se narodila 3. července 1862 v polské Łowiczi. (Tři její sourozenci zemřeli krátce po narození, bratr Stefan se utopil v 19 letech při záchráně tonoucího kamaráda.) Tamtéž vystudovala gymnázium – dokonce se zlatou medailí coby oceněním za mimořádně vynikající výsledky. Poté odešla na dva roky do Varšavy, kde se vyučila švadlenou. Po návratu do rodného města si pak otevřela malou dílničku, kde toto řemeslo začala provozovat.

Šitím se živila zhruba dva roky, poté všeho nechala a spolu se svou rodnou sestrou Stanislavou vstoupila do Kongregace sester Mariiny rodiny se sídlem ve Varšavě. Její nová řeholní rodina v ní získala poslušnou a bohabojnou členku. Pro Boleslavu byl vřelý vztah k Bohu samozřejmostí již v dětství, jak k tomu byla vedena svými rodiči.

Po složení časných slibů dostala Boleslava za úkol vychovávat dívky v internátech kongregace a učit je šití. Věčné sliby však nesložila, až příliš se v ní uhnízдила pochybnost stran vlastního povolání. Tato pochybnost nakonec vyústila v její odchod z kongregace, což se událo v roce 1893. Konečné rozhodnutí uspíšily rekolekce, které chtěla absolvovat před případným skládním věčné profese. Exerციtátor P. Antoni Chmielowski, jenž v té době byl jejím duchovním vůdcem, se při nich v osobním rozhovoru vyjádřil proti jejímu zaslíbení v kongregaci s tím, že její místo vidí mezi mladými a dětmi.

Když potom následujícího roku Boleslavě zemřel vlastní otec, považovala za samozřejmé, že se postará o ovdovělou matku a nedospělé sourozence. Rodina se přestěhovala do Varšavy, kde se krom šití Boleslava vrhla do obdivuhodné charitativní činnosti. V části města zvané Praga dokonce vedla noclehárnu pro bezdomovce.

Boleslava měla na duchovního vůdce štěstí – v té době jím byl bl. Honorát

Kožmiński. Tento kapucín ji vyzval, aby stala v čele františkánských terciářů v jedné varšavské farnosti, neboť mu neunikl její vpravdě nevšední organizační talent a především zápal pro věci Boží. Pustila se do tohoto díla přesně tak, jak jí to bylo vlastní, tedy s plným nasazením. Mimo to žila již dlouho bolestným vědomím, že mezi katolíky a pravoslavnými zeje nepřeklenutelná propast, a toužila po jejich sjednocení v jedné pravdě u Stolce svatého Petra.

Právě bl. Honorát Kožmiński jí v roce 1903 poradil, resp. ji vyzval, aby spolu se dvěma družkami vyrazila do Mogileva (byl součástí carského Ruska a do sféry ruského vlivu patřila i ta část Polska, v níž Boleslava žila) a zahájila tam katolickou výchovu dětí a mládeže.

Nejpozději v Mogilevě se v hlavě rodačky z Łowicze zrodila myšlenka na založení nové řeholní rodiny. Léta Páně 1905 zahájily všechny tři terciářky noviciát. Jezuitský kněz P. Józef Wierciński jí pomohl sepsat stanovy nově vznikajícího řeholního společenství sester misionářek Svaté rodiny, jehož poslání spočívalo v podpoře sjednocení pravoslavných s katolickou církví a posílení víry katolické enklávy v pravoslavné majoritě.

Rok nato již všechny tři řeholnice složily časné sliby a za další rok se přestěhovaly do St. Petersburgu, tehdejší ruské metropole. Tam též složily v roce 1913 věčnou profesi. Činnost mladé kongregace nesla brzy první ovoce – rovněž v roce 1913 založila Boleslava internát pro děvčata ve finském Vyborgu (dnes Rusko), kam také rozšířila svou působnost.

Bohulibé dílo se mohlo rozvíjet i nadále, kdyby ovšem nepostihla Rusko katastrofa – bolševická Říjnová revoluce. Represe vůči křesťanům postihly brzy i Boleslavu a její družky – činnost kongregace byla zakázána, sestry za výuku katechismu skon-

čily za mřížemi, a jedna dokonce na Sibíři. Zakoušely hlad, ponižování, zimu, obrovskou újmu. Nic z toho však žádnou nezlomilo. Aby se jich bolševici zbavili, v roce 1921 je pustili zpět do obnoveného Polska. Samozřejmě bez jakýchkoli prostředků a náhrady škod, které utrpěly třeba už jen konfiskací majetku.

Životaschopnost kongregace to ale nepoznamenalo a hlavní zásluhu na tom měla neúnavná organizátorka, generální představená Boleslava Lamentová. Řeholnice působily především na vesnicích, opatrovaly chudé, přispívaly jim na živobytí, poskytovaly jim i lékařskou péči. Od roku 1922 se sestry – nově již v hábitech – v Chelmnu staraly o mladé repatriantky ze Sovětského svazu. V roce 1925 otevřela matka Boleslava ve městě Piątница pod Łomżą dokonce noviciát. Kongregaci vedla až do roku 1935, kdy se z důvodu pokročilého věku a stále chatrnějšího zdraví vzdala úřadu generální ministryně. Celý čas byla sestrám vzorem

ve všem, čím má řeholnice žít, obzvláště pak věrností Boží vůli, láskou, svědomitostí a vytrvalým úsilím; v neposlední řadě pak odevzdaností v modlitbě, její hloubkou a opravdovostí.

Nová představená následně sestru Boleslavu vyslala do Białystoku. S neutuchajícími silami tam založila školku, gymnázium a kurzy šití. Sestry působily na dvou internátech, v noclehárně a jídelně pro nezaměstnanou inteligenci, navštěvovaly vězně a jeden z domů patřících kongregaci přeměnila sestra Boleslava na dětský domov. Po vypuknutí 2. světové války vyučovala spolu s ostatními náboženství, avšak v roce 1941 ji postihla těžká paralýza. Neklesla na mysli ani na duchu a snášela tuto ránu osudu trpělivě a odevzdaně, a to až do 29. ledna 1946, kdy si ji Pán povolal k sobě.

Tělo bylo přeneseno do domu kongregace v Ratowu a uloženo v kryptě kostela sv. Antonína z Padovy. Dne 5. června 1991 prohlásil Boleslavu Lamentovou její spolurodák na papežském stolci, Jan Pavel II., v Białystoku při své čtvrté pastýřské cestě do Polska za blahoslavenou. V ikonografii se zobrazuje v řeholním šatu a s knihou v rukou.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (85)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Čtvrtek 23. 1. 2003

† Člověk není schopen vykročit mimo své lidské možnosti přizpůsobené životu ve světě a v něm prakticky užívané.

Pokud je překračuje, je to výlučně jenom skrze dar Mé milosti, kterou žel velmi často vtiskává v ty své představy, snižuje a deformuje více nebo méně v závislosti na svých tužbách a „rozumu“.

Proto pokora a dětské odevzdání se Bohu jsou nutné, aby bylo možné přijímat Mé milosti čistým způsobem, ačkoliv mohou být na hranici lidské logiky a představivosti nebo nad nimi.

Pokorným, důvěřujícím a vytrvalým dávám moudrost v mém světle a odhaluji pravdivou skutečnost natolik, nakolik je jim to potřebné v daném čase pro vlastní směřování za Mnou k nebi a pro pomoc druhým. Není třeba čekat na podrobnosti. Je třeba přijmout celek tak, jak ukazují, doufat v každé chvíli a spatřovat cíl, jímž jsem Já.

„V mnoha takových podobnostech k nim mluvil, tak jak mohli rozumět. Bez podobností k nim nemluvil, ale v soukromí svým učedníkům všechno vykládal.“ (Mk 4,33–34)

Neděle 9. 2. 2003

† Nelituj toho, co minulo. Každá životní doba má svoji hodnotu a svou krásu. Hodnota je ve Mně a realizuje se ve vyplňování Mé vůle aktuálně dané.

Raduj se z toho, co je, a z perspektivy stále většího sblížení se Mnou. Já na tebe toužebně čekám a raduji se z chvíle setkání v mém domě, abych tě mohl obdarovat tím, co teď přijmout nemůžeš – plností lásky, na kterou tě připravuji.

„Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? ... Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. ...nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 8,35.37.39)

† V Mé vůli je obsažena Moje láska. Všechno, cokoliv činím pro Mé dítě, i co dopouštím, je diktováno Mou láskou a pé-

čí o jeho dobro. Především o dobro věčné. Je tedy třeba důvěřovat Mé moudrosti a Mé lásce.

Pondělí 17. 2. 2003

† Tvůj život má být úplnou obětí, kterou si Já posloužím podle Mé vůle. Nezdružuj se vlastními pocity a touhami.

Náležíš Mně a jenom ve Mně můžeš najít cíl a smysl všeho – celé své dočasnosti i věčnosti. Nepředbihej Moji vůli. Všechno povedu, všechno řeknu a učiním ve vhodné době. Ty jenom buď vnímavá a připravená, aby ses mohla připojit k Mému působení ve světě a v tobě.

„Řekni judskému místopředsedovi Zerubábelovi: Otrěsu nebe i zemi. Podvrátím trůny všech království a zlomím sílu království pronarodů, převrátím vůz i s těmi, kteří na něm jezdí, klesnou koně i s jezdci, každý padne mečem svého bratra. V onen den ... vezmu tebe, svého služebníka ... a učiním tě pečatním prstenem, neboť jsem tě vytvořil...“ (Ag 2,21–23)

Středa 21. 4. 2004

† Mé dítě, pečuj o svatostánek svého srdce, aby v něm věčně planul oheň lásky.

Starej se o úplné odevzdání se Mé lásce a Mé vůli – tehdy každé tvoje úsilí o spásu druhých bude Mým úsilím a bude rodit plody dokonce i na skále.

Zabývat se pády druhých je zároveň útekem od věnování se své vlastní duši, od pohlédnutí v pravdě na svoji hříšnost – na pokoreň v očích vlastních. A přece opravdová svoboda je v přijetí pravdy o sobě v Mé lásce.

Neděle 25. 6. 2006

† Od setkání se Mnou tváří v tvář tě dělí ani ne tak časová vzdálenost, jako vzdálenost tvé dospělosti, které se podřizuje čas pobytu na zemi.

V dožívání nepřekročíš hranici, jaká ti byla dána ve tvém bytí. Můžeš jí dosáhnout jedině plněním Mé vůle.

Plnost lásky, k jaké jsem tě uschoptil – to je Moje vůle. To je tvá dospělost, která vyznačuje konec tvého putování během života na zemi.

Stvořil jsem ti podmínky usnadňující samotu, aby tvoje putování směřovalo do nitra duše, kde budeš poznávat bytost své existence ve Mně.

Taková je nynější etapa putování, cesty, kterou kráčíš.

Neděle 31. 12. 2006

† Tvá cesta do hlubin Mého Srdce není ukončena a Já ti mám ještě hodně co říci.

Tvůj život má být úplnou obětí, kterou si Já posloužím podle Mé vůle. Nezdružuj se vlastními pocity a touhami.

~ ~ ~

Mé dítě, pečuj o svatostánek svého srdce, aby v něm věčně planul oheň lásky.

Láska nemá hranic. Je třeba, aby stále rostla a prohlubovala se.

Jestliže se zastavíš – ztratíš to, co jsi získala. Návrat může být těžší než první vydání se na cestu, protože už není prvního úžasu, nadšení a obdivu při poznávání Mne.

Tak vydrž, aby nit lásky nebyla přervána, aby vždycky byly napnutá jako struna, která vydává čistý tón. Tou nití je tvoje vnímavost, touha a očekávání, kdy přijdu a budu tě vlastnit úplně.

Já jsem Pánem času. Starám se o plod tvé lásky, aby dozrával ve slunci Mé lásky a získal plnost krásy a sladkosti.

Tehdy přijdu a vezmu tě do Mého domu.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

„Co je Bůh?“

Troji moudrost sv. Tomáše Akvinského

Co bychom mohli říci o sv. Tomáši Akvinském, jehož svátek oslavíme dne 28. ledna?⁽¹⁾ Určitě mnoho, protože zvláště jeho dílo je jako *mare magnum* („velké moře“). Toto přirovnání platí nejprve z kvantitativního hlediska, tj. vzhledem k celkovému počtu Tomášových děl a jejich rozsahu i vzhledem k množství témat, kterým se Andělský učitel⁽²⁾ věnoval a jež pokrývají takřka celou oblast filosofie a teologie. Toto přirovnání platí také a především z hlediska kvalitativního, tedy vzhledem k hloubce Tomášova myšlení: „moře“ jeho nauky není jen široké, ale hlavně hluboké. My se však jen pokusíme o lehké načrtnutí jeho duchovního portrétu.

Zosobněná posvátná nauka a moudrost

Jestliže sv. Dominik, zakladatel dominikánského řádu, jehož osmisté výročí smrti jsme oslavovali v minulém roce, může být charakterizován jako ztělesněná *sacra praedicatio* („posvátné kázání“), sv. Tomáš, považovaný někdy za spoluzakladatele řádu,⁽³⁾ může být označen za ztělesněnou *sacra doctrina* („posvátnou nauku“). I když Andělský učitel také kázal – a máme od něho zachovánu celou řadu jeho kázání –, především studoval, učil filosofii a teologii a psal, a tak naplňoval své dominikánské povolání a dosáhl svatosti. Svatý Dominik a svatý Tomáš tak ukazují na dvě hlavní cesty uskutečňování dominikánského poslání kázání – připomeňme si, že oficiální název řádu zní: *Ordo Praedicatorum* („Řád Kazatelů“) –, totiž na cestu kázání ve vlastním slova smyslu a na cestu vyučování.

Svatý Tomáš jako ztělesněná „posvátná nauka“ se tak rovněž stal ztělesněnou moudrostí: vždyť jen málo osob v dějinách lidstva a ve světě si zaslouží být tak jako on nazýván moudrým! Co je však moudrost? Andělský učitel se v odpovědi na tuto otázku shoduje se starověkými filozofy a píše, že ono okouzující slovo moudrost označuje nejhlubší a nejvyšší poznání, kterým je poznání z hlediska první a nejvyšší příčiny všeho. Je určitě

důležité poznávat druhotné příčiny – velký filosof Aristoteles a sv. Tomáš učí, že toto poznání příčin činí poznání skutečně vědeckým –, ale ještě důležitější je poznávat první příčinu všeho, tj. jít v řetězci příčin až k poslední příčině, za níž už žádný hlubší základ položen být nemůže. Jako člověk, který vylezl na vysokou horu, má nádherný výhled široko daleko kolem sebe, tak ten, kdo nahlíží na všechno, co je, z hlediska nejvyšší, poslední příčiny, má pohled, kterým vidí vše z nejvyššího nadhledu a jde k nejhlubšímu jádru věci.

Být moudrý znamená poznávat Boha

Tato první příčina všeho – a zároveň poslední cíl všeho: *Alfa a Omega* – není a nemůže být nikdo jiný než Bůh sám. Být moudrý – poznávat první příčinu všeho – tak znamená poznávat samotného Boha.

Poznávat Boha – a současně milovat Boha – bylo celoživotní vášní sv. Tomáše. Zmíňme zde jednu jeho událost – *fioretto* („kvítek“)⁽⁴⁾ – hned z počátku jeho života: když byl ještě jako chlapec oblátem v benediktinském opatství Montecassino, takřka bombardoval své benediktinské učitele naléhavou otázkou: *Quid est Deus?* („Co je Bůh?“) A můžeme říci, že během celého svého života hledal stále hlubší odpověď na tuto základní otázku.

Filosofická moudrost

Akvínátova moudrost, neboli jeho poznání Boha bylo trojí. Jeho první moudrostí, která „dosáhla vrcholů, na jaké by lidská mysl nikdy nedokázala pomyslet“⁽⁵⁾, byla moudrost filosofická: uměl zkoumat bytí všech věcí a vystoupat po žebříku stvořených věcí až k samotnému Bohu.

Teologická moudrost

Avšak sv. Tomáš si byl dobře vědom toho, že tato filosofická moudrost je omezená: že filosoficky poznáváme Boha jen z dálky a velmi nedokonalým způsobem. Jeho filosofická moudrost byla tak spoje-

na s jeho moudrostí teologickou, ba dokonce jeho filosofická moudrost byla ve službě moudrosti teologické. V ní vycházíme z Božího zjevení přijímaného vírou: „Neomezuje se pouze na to, co lze poznat na základě tvorů a co poznali filozofové [...], nýbrž zahrnuje i to, co zná sám o sobě pouze Bůh a co druhým sděluje svým zjevením“⁽⁶⁾, především tajemství Nejsvětější Trojice. Zde má původ známé tvrzení sv. Tomáše z jeho výkladu apoštolského Kréda: „Navzdory veškerému svému úsilí žádný filozof před Kristovým příchodem nebyl schopen znát o Bohu a o tom, co je nutné pro život, tolik, kolik toho zná vírou stařenka (*vetula*) po Kristově příchodu.“

Mystická moudrost

Svatý Tomáš byl nejenom velký učitel, ale také a především světec: podle výroku kardinála Bessariona (1403–1472) byl *doctissimus sanctorum* – „nejučenější mezi svěťci“ a *sanctissimus doctorum* – „nejsvětější mezi učenci“. Byl láskyplný a laskavý, pokorný a poslušný, čistý... Modlil se, věnoval se duchovní četbě Pisma svatého, často se zpovídal a především velice miloval Ježíše Krista v Eucharistii. Každý den zahajoval slavením mše svaté a hned poté se zúčastňoval další mše svaté, slavené některým spolubratrem, na výraz díkůvzdání za svaté přijímání. Jako toto díkůvzdání se zřejmě modlil svou osobní eucharistickou modlitbou *Adoro Te devote* („Klaním se Ti vroucně“), která byla právě definována jako „nejkrásnější modlitba sv. Tomáše Akvinského“⁽⁷⁾.

Tomášova filosofická a teologická moudrost byla tak nerozlučně spojena s jeho moudrostí mystickou: ta působila, že pravdy víry nejenom poznával, ale přímo zakoušel. V této souvislosti můžeme zmínit další *fioretto* bratra Tomáše, tentokrát ze sklonku jeho života: Když nedlouho před svou smrtí, o svátku sv. Mikuláše dne 6. prosince 1273, slavil v dominikánském klášteře v Neapoli jako obvykle ranní mši svatou, měl při ní mimořádný mystický zážitek. Po ní přestal psát. Když na něho jeho věrný sekretář bratr Reginald z Piperna naléhal, aby pokračoval v psaní své *Teologické sumy*, odpověděl mu:

„Všechno, co jsem napsal, mi připadá jako sláma.“ My se tomuto tvrzení možná díváme a ptáme se: „Jakže? Toto obrovské filosoficko-teologické dílo, které co do svého významu nemá obdoby, je pouhou slámou?“ Pochopíme je však na základě Tomášových následujících slov: „Ve srovnání s tím, co jsem viděl.“ On dospěl k jádru Božího tajemství, a tak se mu veškeré naše slovní vyjádření tohoto tajemství, nutně nedokonalé, jevílo jako sláma. Dodáváme, že *Teologická suma* tak zůstala nedokončená.

Vše se uzavřelo dne 7. března 1274, kdy sv. Tomáš zemřel v cisterciáckém opatství Fossanova a začal vidět Boha tváří v tvář. Tehdy jeho dětská otázka: „Co je Bůh?“ nalezla nejdokonalejší odpověď. Jak nás on sám učí,⁽⁸⁾ jen ve *vedere Deum* („vidění Boha“) – jen v bezprostředním poznání Boží podstaty – spočívá naše blaženost (*beatitudo*), tj. neomezené a věčné štěstí, po němž každý člověk touží.

Poznámky:

⁽¹⁾ 28. leden je dnem výročí přenesení ostatků sv. Tomáše, zatímco dnem jeho úmrtí je 7. březen. Podle starého liturgického kalendáře se tak světec slaví dne 7. března a podle nového kalendáře dne 28. ledna, protože 7. březen spadá do postní doby, kdy je oslava svatých silně omezena. Tento článek do značné míry vychází z proslovu, který měl jeho autor dne 12. prosince 2021 v italském městě Ceccano u příležitosti otevření dvou sálů na tamějším středověkém hradě zasvěcených sv. Tomáši Akvinskému.

⁽²⁾ Andělský učitel (*Doctor Angelicus*) je jeden z titulů sv. Tomáše.

⁽³⁾ Protože dal dominikánskému řádu jeho formu myslí.

⁽⁴⁾ Toto označení události života někoho jako „kvítka“ vychází ze známého díla *Fioretti di san Francesco (Kvítky svatého Františka)*, které vypráví život sv. Františka z Assisi (srov. jeho nové české vydání: *Kvítky svatého Františka*. Přel. Kateřina Lachmanová. Praha: Paulínky, 2021). Podle jeho vzoru byla v Itálii publikována kniha *Fioretti di fra Tommaso (Kvítky bratra Tomáše)*. Torino: Centro Librario Domenicano, 1974).

⁽⁵⁾ Sv. Jan Pavel II.: Encyklika *Fides et ratio*, č. 44.

⁽⁶⁾ *Summa theologiae* I, ot. 1, čl. 6.

⁽⁷⁾ Srov. Jean-Pierre Torrell: »*Adore Te devote* – Nejkrásnější modlitba sv. Tomáše Akvinského«. Přel. Tomáš Chudý. *Salve* 15, č. 2 (2005), s. 65–72.

⁽⁸⁾ Srov. zvláště *Summa theologiae* I–II, ot. 1–5. Srov. také nový český překlad těchto otázek Sumy: Tomáš Akvinský: *O blaženosti v Teologické sumě*. Přel. Tomáš Machula a Eva Fuchsová. Praha: Krystal OP, 2016.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

rukama: „Amen, amen!“ Vrhli se na kolena a klaněli se Hospodinu až k zemi. Četlo se v knize Božího zákona, překládali a vykládali ho, a tak pochopili, co se četlo. Místodržitel Nehemiáš a znalec Písma a kněz Ezdráš i levité, kteří poučovali lid, řekli všemu lidu: „Dnešní den je zasvěcen Hospodinu, vašemu Bohu, nebud'te smutní a neplačte!“ Všechn lid totiž plakal, když slyšeli slova Zákona. (Ezdráš) jim řekl: „Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte výslužky těm, kteří si nemohli nic připravit, neboť tento den je zasvěcen našemu Pánu. Nebud'te zarmoucení, neboť radost z Hospodina je vaše síla!“

2. čtení – 1 Kor 12,12–30

Bratři! Tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přesto že je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Ani tělo se přece neskládá z jednoho údu, ale z mnoha. Kdyby řekla noha: „Nejsem ruka, a proto nepatřím k tělu,“ proto ještě k tělu patří! A kdyby řeklo ucho: „Nejsem oko, a proto k tělu nepatřím,“ proto ještě k tělu patří! Kdyby bylo celé tělo jenom oko, kde by byl sluch? Kdyby celé tělo bylo jenom sluch, kde by byl čich?

Takto však Bůh umístil každý z údů v těle, jak sám chtěl. Kdyby všecko bylo jen jeden úd, kam by se podělo tělo? Takto však je mnoho údů, ale jenom jedno tělo. Oko tedy nemůže říct ruce: „Nepotřebuji tě!“ nebo zase hlava nohám: „Nepotřebuji vás!“

Spíše naopak: tělesné údy zdánlivě nejslabší jsou nejpotřebnější. A zrovna těm údům, které na těle pokládáme za méně ušlechtilé, právě těm v oblékání projevujeme větší pečlivost, a údy, za které se stydíme, tím slušněji se zakrývají, kdežto údy ušlechtilé takové ohledy nepotřebují. Bůh sestavil tělo tak,

že se údům podřadnějším věnuje větší pečlivost, aby nenastal v těle nepořádek, ale aby se údy vzájemně staraly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují.

Vy jste Kristovo tělo a každý z vás jeho úd. Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí proroky, třetí učitelé. Někteří dále mají moc dělat zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky. Jsou snad všichni misionáři? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc dělat zázraky? Mají všichni dar uzdravovat? Mluví všichni jazyky? Umějí všichni (ty řeči v neznámém jazyku pronesené) vykládat?

Evangelium – Lk 1,1–4; 4,14–21

Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky Slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu; aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, ve které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. Ježíš přišel také do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal (z Písma). Podal mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo:

„Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“

Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkovi a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Svatý Tomáš Akvinský

Okolo roku 1244 měla donna Theodora na zámku Roccasecca v tehdejší království obou Sicílií, kam tehdy patřila Kampánie, velké starosti. Jeden sluha jí řekl, že její nejmladší syn Tomáš, student na císařské akademii v Neapoli, se před nedávnem připojil k nově založenému žebrovému řádu s černobílým hábitem. Tento syn se vlastně měl stát opatem v Monte Cassinu – a teď žebra na ulici o chléb jako nějaký tulák.

Celá rodina se tím cítila být zneuctěna! Naplněna takovými myšlenkami se vydala hraběnka ve spěchu do Neapole, aby přivedla Tomáše k rozumu. Nadarmo! On už město opustil... Právě tento ztracený syn, který, jak se zdálo, ohrozil dobrou pověst rodiny, jí měl přivést nejvyšší čest: jeho svatost a vědomosti osvěcují světovou církev až do dneška.

Tomáš se narodil okolo roku 1225 jako nejmladší dítě hraběte Landulfa z Akvina a jeho normanské manželky Theodory. Starší synové Raynald a Landulf sloužili jako císařští důstojníci. Nejmladší syn se měl stát opatem na Monte Casinu a byl už v pěti letech svěřen do péče kláštera benediktinů. Tomáš následoval život mnichů plný obdivu a především byl hluboce ovlivněn klidem, tichou modlitbou, studiem, jakož i bohoslužbou...

Když Tomáš dosáhl věku 15 let, byl poslán k dalšímu vzdělání do Neapole. Tam poznal chudé, učené a zbožné dominikány, členy řádu kazatelů. Evangelijní chudoba mnichů a také jejich přání předávat plody svých úvah dále jiným, zaujaly Tomáše natolik, že požádal ve 20 letech o přijetí do řádu.

Protože jeho představení počítali se silnou reakcí rodiny Akvinských, poslali Tomáše do Říma. Donna Theodora požádala potom své starší syny, aby přivedli Tomáše domů. Raynald a Landulf ho našli brzy, ale kvůli jeho vysoké a impozantní postavě z něho nesundali řádový oděv. Vysadili ho na koně a dopravili do rodinného sídla.

Tomáš byl v zajetí, avšak zacházel s ním dobře. Byl obklopen lichotkami, hrozbami a sliby své matky a jeho tři sestery, které mu přinášely jídlo. Aby ho

odvrátili od jeho plánu, přivedli dokonce jeho bratři jednou v noci do pokoje novice prostitutku. Tomáš se zvedl, vzal z kamenného žhavý kus dřeva a šel rozhodně proti dívce, která vyděšena utekla. Na dveře, které za ní zavřel, namaloval Tomáš žhavým polenem velké znamení kříže. Ústní podání říká, že toho večera dostal jistotu věčné cudnosti. Zajetí uvězněného se pozvolna uvolňovalo.

Jeho sestry mu přinesly Bibli, kterou znal brzy z paměti, a také několik teologických a filosofických knih. Jim vděčil Tomáš za to, že navázal spojení s dominikány a mohl po roce zajetí uprchnout.

*Gentile da Fabriano (kolem 1370–1427):
Sv. Tomáš Akvinský*

V roce 1245 provázel Tomáš řádového mistra Johannese Teutonica do Paříže, aby tam studoval teologii u svatého Alberta Velikého. V roce 1248 cestoval do Kolína nad Rýnem, kde měl být vysvěcen na kněze. Studenti si udělali ze zbožného a pilného kolegy terč svého posměchu. Nazývali ho „velkým němým volem“. Albert Veliký se jednou odvážil na kazatelně vyslovit toto proroctví: „Vy ho nazýváte »němým volem«, ale já vám říkám, že šíření jeho vědomostí jednou otřese světem!“

V roce 1252 se stal Tomáš i přes svůj mladý věk docentem na univerzitě v Paříži. V roce 1256 byl povolán jako magister regens do kláštera Saint-Jacques. Úkol magistra teologie spočíval především v ko-

mentování Písma svatého, pak v rozboru obtížných otázek, aby je vysvětlil, a nakonec v kázání před shromážděným lidem i na univerzitě. Téměř ve všech svých dílech používal Tomáš scholastické metody, což znamená představit problém zcela systematicky – a vzápětí různé názory, které se k tomu vztahují. Tak se vynesla na světlo pravda a oddělila se od omylů, které ji zatemňovaly.

Literární plodnost Tomáše Akvinského byla úžasná. Jeho organizovanost, duchovní jasnost a mimořádná schopnost soustředění mu dovozovaly diktovat úplně různá díla současně čtyřem sekretářům.

Tomáš nebyl ani v nejmenším domýšlivý na své schopnosti. Používal je, aby poznal Boha a jeho plán stvoření. Podle něho odvozovala teologie oprávnění své existence z otázky věčné spásy, nejvyššího cíle lidského života. Tento cíl spočívá ve věčném patření na Boha a je mimo přirozené schopnosti člověka. Člověk je tedy odkázán více na vyšší osvětlení než na pouhý lidský rozum. Potřebuje Boží světlo, aby našel cestu, která vede k nejvyššímu cíli, ale také aby poznal lépe pravdu o věcech tohoto světa. Zjevené učení, které nám toto světlo dává a podává informaci o důležitých a rozhodujících otázkách pro náš život, je důležitější než všechno ostatní vědění. Nazývá se teologie, to znamená věda o božských věcech. Horlivá činnost Tomáše Akvinského narážela brzo na otevřené nepřátelství ze strany světských duchovních mezi univerzitními docenty. Tomáš přijal tyto pletichy s pokorou a nadhledem. Ve vztahu k pravdě však byl Tomáš stále nekompromisní, ale proti svým odpůrcům vystupoval vždycky velmi zdvořile a se sebeovládáním. Byl jim dokonce vděčný, protože pro něho nebylo „žádného lepšího prostředku, jak odhalit pravdu a omyl porazit, než diskuse s lidmi, kteří zastávají opačné mínění“.

Svatý Tomáš byl v roce 1256 přijat také mezi magistry pařížské univerzity – spolu se svatým Bonaventurou, svým přítelem a františkánským bratrem. Tito světci si sebe navzájem velmi vážili. Když jednou Tomáš Bonaventuru vyhledal, zastihl ho v pohnutém stavu: jeho přítel sepisoval právě životní příběh sv. Františka. Tomáš se okamžitě vzdálil a řekl jednomu bratru, který mu přicházel vstříc: „Nechejme světce, aby sepsal životopis světce!“

Modlitba sv. Tomáše Akvinského, kterou říkával každý den před obrazem Ukřižovaného

Kdykoliv Tomáš narazil na obtíže, našel pomoc v modlitbě. Sestavil více modliteb, v nichž prosil o osvětlení Boží pro svoji práci a modlil se stále o Božího Duha, než začal s nějakým dílem. Jeho bratr, spolupracovník a důvěrník Reginald z Piperna řekl, že jednou při řešení problému vyjasňování jistě pasáže z knihy Izaiáš se několik dnů postil a modlil. Řešení dostal potom při zjevení svatých Petra a Pavla.

Pravidelně se stávalo, že se Tomáš tak intenzivně zabýval hledáním pravdy, že zcela zapomněl na realitu ve svém okolí. Starost o jeho tělesné blaho byla proto svěřena bratru Reginaldovi. Jednou se vrátil Tomáš spolu se svými žáky ze Saint-Denis do Paříže. Skupina si prohlížela hlavní město Francie, když krátce předtím navštívila nově dostavěnou, nádherou gotickou katedrálu. Tomáše se ptali: „Co byste dělal, kdyby vám král svěřil vládu nad tímto krásným městem?“ Tomáš odpověděl: „Daleko raději bych získal rukopis svatého Jana Zlatoustého o evangeliu svatého Matouše!“

Za svého pařížského pobytu začal Tomáš psát svoje první přehledné dílo, *Summa contra gentiles* (Summa proti pohanům). Dílo představuje katolické učení pro nekřesťany apologetickým způsobem a je ještě dnes směrodatné pro dialog s nimi. Při nedostatku společných systémů vztahů na podkladu Písma svatého se nedá tak snadno argumentovat, řekl Tomáš. U nevěřících je možné se odvolávat jedine na lidský rozum, používaný všemi lidmi.

V roce 1263 vytvořil na prosbu papeže Urbana IV. velkolepé officium k Božímu Tělu, které je ještě dnes rozšířeno v římskokatolické liturgii. Obsahuje sekvenci *Lauda Sion* (Chval, Sione), ve které světec shrnuje precizní i poetickou teologii Eucharistie. Nešpory obsahují hymnus *Pange Lingua* (Chvalte, ústa), jehož obě sloky se zpívají jako *Tantum ergo sacramentum* (Před svátostí touto slavnou) při pozdravování Nejsvětější svátosti.

Dále vyložil Tomáš nově přeložené traktáty Aristelovy. Šlo mu o to, aby rozpracoval pravdy objevené řeckým filosofem ze 4. století před Kristem, a jeho nástroj, který považuje za nezbytný pro vypracování dobré teologie, zachovat pro potomstvo.

„Víra upevňuje, doplňuje a osvětluje dědictví pravdy, které lidský rozum získal. Důvěra, kterou svatý Tomáš klade do

Dopřej mi, milosrdný Bože, abych po tom, co se tobě líbí, vroucně toužil, rozvážně to hledal, pravdivě poznával a dokonale plnil k chvále a slávě tvého jména.

Dej rád mému životu, uděl, abych poznával, co ode mě žádáš, a učiň, abych to vykonal, jak je třeba a jak to prospívá spáse mé duše.

Ať má cesta k tobě, Pane, je přímá, omilostněná a přivedená ke konci a ať z ní nescházím ani ve zdaru, ani v protiventstvích, abych ti ve zdaru vzdával díky a nevyvyšoval se a abych v protiventstvích zachoval trpělivost a nebyl sklíčený.

Ať se neraduju z ničeho než z toho, co přivádí k tobě, a nermoutím se z ničeho než z toho, co odvádí od tebe. Ať netoužím líbit se a nebojím se znelíbit se nikomu než tobě. Ať se kvůli tobě, Pane, stane pro mě bezcenným všechno pomíjivé a všechno tvé ať je mi drahé a ty, můj Bože, nade všechno.

Ať se mi protíví každá radost, která je bez tebe, a ať netoužím po ničem, co je mimo tebe. Ať mě, Pane, těší každá práce, která je pro tebe, a je mi protivný každý odpočinek, který je bez tebe. Dej mi, aby se mé srdce často povznášelo k tobě a při pádu litovalo s bolestí a s předsevzetím polepšit se.

Učiň, Pane Bože, abych byl poslušný bez odmítnutí, chudý bez uhý-

bání, čistý bez porušení, trpělivý bez reptání, pokorný bez přetvářky, veselý bez nevázanosti, smutný bez skleslosti, zralý bez těžkopádnosti, cílý bez lehkovážnosti, naplněný bázní k tobě bez zoufání, pravdivý bez obojakosti, konající dobro bez opovázlivosti, napomínající bližního bez povýšenosti a vzdělávající ho slovem i příkladem bez pokrytectví.

Dej mi, Pane Bože, srdce bdělé, které neodvede od tebe žádná zvědávací myšlenka. Dej mi srdce uslechtilé, aby je nestrhávala žádná nízká náklonnost. Dej mi srdce přímé, aby je nezavedl na scestí žádný nepravý úmysl. Dej mi srdce pevné, aby je nezlomilo žádné trápení. Dej mi srdce svobodné, aby si ho nepodmanila žádná náruživá náklonnost.

Uděl mi, Pane, můj Bože, rozum, který tě poznává, pílí, která tě hledá, moudrost, která tě nalézá, jednání, které se tobě líbí, vytrvalost, která tě věrně očekává, a důvěru, která tě nakonec obejmě. Dej, abych zde byl za pokání postihován tvými tresty, na své pozemské pouti užíval v milosti tvých dobrodiní a především v nebeské vlasti požíval ve slávě tvých radostí. Amen.

*Z latinského originálu přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP*

těchto obou nástrojů poznání – víry a rozumu –, může přivést k přesvědčení, že obě vyvěrají z jednoho pramene pravdy, z božského »Logos« [Slova], které působí jak v oblasti stvoření, tak také v oblasti vykoupění.“ (Benedikt XVI.)

V roce 1265 začal svatý Tomáš psát svoji *Summa Theologiae*, monumentální dílo s 2669 články, které stanovilo mistrovskou syntézu teologického vědění na podkladu solidní, realistické filosofie.

Mezi léty 1268 a 1272 vyučoval Tomáš podruhé na univerzitě v Paříži. Pak byl poslán do Neapole, kde měl založit nový studijní klášter. Tam ho jednou zastihli svědkové v kostele, jak se vznášá

nad podlahou, zatímco zazněl hlas z kříže: „Ty jsi o mně dobře napsal, Tomáši, co bys chtěl jako mzdu?“ Odpověď z něho přímo vytryskla: „Jenom Tebe samého, Pane!“

Dne 6. prosince 1273 se Tomáš rozhodl z pokory po mystickém zážitku milosti, že se do budoucna vzdá psaní a vyučování. Přesto byl papežem poslán na druhý ekumenický koncil do Lyonu. Cestou onemocněl a byl dopraven do cisterciáckého opatství Fossanova, kde 7. března 1274 zemřel.

*Z VISION 2000 - 3/2018 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Česká Kamenice, Bratrské oltáře a Modlivý důl - za přímluvou Panny Marie

Není krásnější milosti, než když jsme oblaženi zázrakem. Takovým, který se nejen dotýká nebe, ale dalece přesahuje jeho hranice. Pocházejícím od Boha, uzdravujícím naše těla i duše a uskutečněným na přímluvu Panny Marie. Svědectví o takových událostech bychom našli na mnohých poutních místech, i těch v naší zemi. Například v České Kamenici.

Historie

Česká Kamenice je městečko se zhruba 5 200 obyvateli a leží v okrese Děčín. Zavítá-li poutník právě do ní, míst s duchovním přesahem mu bude nabídnuto několik. Centrální církevní stavbu bychom hledali v trojlodním kostele sv. Jakuba Staršího, mimochodem propojeném s kamenickým zámekem a chráněném jako národní kulturní památka.

Kdo by však chtěl zamířit do svatostánku, kam vedou pěšiny prošlapané stopami poutníků, vydá se ještě nějakých 600 metrů severněji. Konkrétně ke starému městskému hřbitovu a především k poutní kapli Narození Panny Marie.

Právě její historie je spojená se zdejšími četnými zázraky. A to od samého začátku, vždyť hned ten první vyvrcholil založením kaple. Psala se léta 1713–1714 a městem se šířila morová epidemie. Ani všudypřítomná nemoc, zanechávající po sobě spousty mrtvých, ale nebránila obětavému knězi P. Jindřichu Ignáci Teiglovi, aby sloužil u nemocných.

Bylo téměř nevyhnutelné, aby se morem nakazil také. Historicky čtvrtý zdejší děkan se ale z nemoci uzdravil a zásluhu za to připisoval Panně Marii. V té době na kamenickém městském hřbitově stála dřevěná pohřební kaple a v ní byla umístěna soška Bohorodičky. Právě skrze ni se chtěl P. Teigl odvděčit, a proto pro ni nechal postavit důstojnější oltář.

Netrvalo dlouho a celá událost se dostala k uším dalších lidí. Mnozí z nich si začali nacházet ke kapli cestu, což mělo za následek, že začala fungovat spíše jako poutní. Nemalelou zásluhu na tom měly zprávy o dalších zázracích. Lidé věřili, že se dějí skrze sošku, počet příchozích i věhlas tak zákonitě rostly a kaple brzy potřebovala rozšířit.

I to si vzal na starost P. Teigl. Zajistil stavební plány a založil sbírku, která výstavbu umožnila. Samotných prací se ale

nedožil. Zemřel v roce 1735, přičemž před svým skolem plány i finance předal zástupcům města. Ještě téhož roku byl položen základní kámen.

Svěcení kaple se datuje na 5. září 1739. Krátce nato se také začalo se stavbou ambitů, dohotovených roku 1749. Poté se ještě dokončovaly nárožní kaple, přičemž ta poslední, mající patrona ve sv. Janu Nepomuckém, byla vysvěcena roku 1763.

Zázraky

My lidé k Bohu hovoříme skrze naše modlitby a prosby. Mnohdy čekáme na odpovědi a naše srdce rmoutí, když se nám nedostávají. Zapomínáme však na to, že to nemusí být vždy slova a vize, co k nám přichází, ale hlavně události, jejichž velikost nemusíme být schopni vždy pochopit. A které nemusí přijít hned, ale v momentech, kdy je potřebujeme nejvíce.

Historie poutní kaple Narození Panny Marie je spojená s mnohými dobrodiními, uskutečněnými na přímluvu Panny Marie. Ve veřejně dostupné knize zázraků se můžeme seznámit se 131 případy, a to jenom z let 1726–1772.

Kostel sv. Jakuba Staršího

Najdeme v ní například příběh desetiletého Josefa Kislinga. Ten oslepl na jedno oko a roku 1729 se mu zanítlo i to druhé. Zrak se Josefovi postupně zhoršoval, až neviděl vůbec. Jak on, tak jeho rodiče Anna a Daniel se obrátili na Pannu Marii Kamenickou. A po pár dnech byly jejich prosby vyslyšeny a chlapec se uzdravil.

V nedaleké obci Prysk žila Sabina Hillová. V roce 1730 se přihodilo, že jednomu z jejich dvou dětí se udělala v klíně velká boule. Žena se pochopitelně zděsila, její myšlenky se v beznaději nicméně upřely k Panně Marii. Konkrétně k jejímu zpodobnění v České Kamenici, již žena své dítě zaslíbila. Okamžitě se také vydala do samotného městečka. Cestou potkala jistého muže, který se jí zeptal, kam jde. Celou událost mu vylíčila a chtěla mu postižení dítěte ukázat. Když je odhalila, viděla, že najednou mu nic není.

Ve stejném roce se na Bohorodičku se svým soužením obrátil i Zachariáš Rössler. Ne kvůli sobě, ale proto, že jeho dítě osleplo. Panně Marii Kamenické učinil bližie neurčený slib a poprosil ji o uzdravení. Záhy poté se jeho potomkovi zrak vrátil nejprve na jedno oko. Po dalším slibu Bohorodičky viděl na obě oči.

Eva Zöckertová trpěla vysokými horečkami. V těžké chvíli se pak svěřila Panně Marii a slíbila jí, že v kamenické kapli pro ni obětuje svíčku. Netrvalo dlouho a uzdravila se.

V roce 1731 našla milost a úlevu od bolesti i Anna Marie Keisshritová ze Žandova. Měla nemocné nohy, na každé téměř 30 bolavých ran. Lékaři jí nedokázali pomoci. Uzdravení začala nacházet až poté, co se obrátila na Pannu Marii Kamenickou. Po úplném uzdravení k ní také vykonala pouť.

Obdobnou zkušenost zaznamenal také Jakub Borch z Valkeřic. Jeho údy postihly trhavé bolesti. Ty ho na tři týdny upoutaly na lůžko, ze kterého mu nedokázal pomoci žádný lékař. Myšlenky nemocné-

ho se upřely ještě k jedné naději – Panně Marii Kamenické. A ta mu pomohla. Brzy ho uzdravila a muž k ní mohl podniknout pouť.

Do Kamenice putoval díky zázračnému vyléčení také Tobiáš Fridrich. Jeho nemoc spočívala v tom, že měl vadu na pravém oku. Ani v jeho případě neexistovala pomoc od lidí, nicméně jeho prosby ho přivedly k Panně Marii. Slíbil, že za uzdravení přinese do Kamenice obět. Závazek poté, co jeho obtíže postupně odezněly, dodržel.

Své svědectví o uzdravení díky Panně Marii Kamenické připojil také Daniel Würffel, který pocházel z Panenské Hůrky a trpěl silnými bolestmi v oku. Hrozilo, že o něj přijde. Svou důvěru plně směřoval k Panně Marii v Kamenici. Slíbil jí, že když se uzdraví, vypraví se za ní a nechá v kapli sloužit mši svatou. Na tento slib pak navázalo postupné vyléčení.

A na konec zmínme ještě P. Jana Jakuba Lipperta z farnosti Cvikov. Měl velké potíže s levou rukou a oběma chodidly. Byl v péči lékařů, užíval léky. Nic z toho jej obtížilo ale nezabavovalo. Naopak trvalo již pět let. Pět dlouhých let, po kterých nemocného uzdravila Bohorodička – za předsevzetí P. Lipperta, že za ní do Kamenice vykoná pouť.

Soška Panny Marie

Toto byl jen skromný výčet případů, kterými je vydlážděná nádherná historie poutní kaple v České Kamenici, po které dodnes můžeme díky mnohým svědectvím kráčet. I dnes se zde můžeme spojit s Pannou Marií, její nekonečnou milos-

Strop poutní kaple Narození Panny Marie

tí, a přes četné příběhy se můžeme těšit z její přítomnosti, kdy nás halí svým milostiplným pláštěm.

K historii tohoto poutního areálu se sluší ještě uvést, že prošel několika rekonstrukcemi. Nynější vzhled se zde zrodil především v letech 1883–1885, kdy se výrazně proměnil. Například byl obohacen o fresky s výjevy ze života Panny Marie, umístěné do klenby kupole. Namaloval je Ferdinand Brunetti. Dějiny si pochopitelně vyžádaly i další úpravy, tu poslední výraznou v období 1995–1998.

Součástí hlavního oltáře je stále také milostná soška Panny Marie Kamenické. Ta je mimochodem spojena s legendou

o Růžencovém bratrstvu, založeném roku 1483 dominikány z Jablonného v Podještědí. Toto bratrstvo působilo v České Kamenici, a když se roku 1629 vrátil městský kostel od protestantů katolíkům, nechal pro něj zhotovit oltář. Kostel byl totiž předán bez vybavení.

Na tento oltář vyřezal řezbář Kristian Ulrich ze saského města Žitavy sošku Panny Marie. Po letech však kostel dostal oltář nový a na něj se dílo nevešlo. Roku 1706 proto bylo přesunuto do kaple hřbitovní, aby tak mohl pomalu začínat jeho neobvyklý a především nádherný příběh.

Bratrské oltáře

Ten však nemusí představovat jediný duchovní zážitek, kterého se nám v České Kamenici a blízkém okolí dostane. Poutník může od kaple pokračovat směrem ke skalní vyhlídce Jehla. Tu tvoří kopec s dvěma vrcholy, odkud se vydáme k zalesněné strži a k poutnímu místu Bratrské oltáře (také se používá název v jednotném čísle).

Duši poutníka okouzlí vypočetně duchovní motivy zasazené v doslova romantickém zátiší. Například křížová cesta nainstalovaná do výklenků v pískovcových skalách, ve kterých jsou umístěna jednotlivá zastavení. Namaloval je Michal Janovský a jedná se o kopie obrazů předchozí křížové cesty.

Poutní kaple Narození Panny Marie

Vznik místa se datuje do hluboké historie. Podle pověstí se tu v letech 1515–1614 konaly tajné katolické bohoslužby. Zdejší panství totiž měla ve své moci protestantská šlechta. Není bez zajímavosti, že po bitvě na Bílé hoře se karta měla obrátit, tehdy se tu ukryvali protestanti. Jiná legenda místo zase spojuje s působením náboženského bratrstva z České Kamenice v letech 1665–1783.

Oficiální místo pro modlitby se zde ale vybudovalo až v roce 1867. O dvacet let později přibyla bohatá výzdoba. Zejména v podobě oltáře s obrazem znázorňujícím modlitbu v Getsemanské zahradě, nahrazujícím dřívější a velmi prostý oltářní stůl.

Roku 1887 zde vznikla také kaplička Božího hrobu a umístěny sem byly sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Antonína Paduánského. Pocházely z kamenického kostela sv. Jakuba Staršího a u Bratrských oltářů později našly umístění při schodišti vybudovaném na počátku 20. století.

V nedávné době byly vyměněny za kopie z umělého kamene. To už se ale přenášíme do roku 2011, kdy zde proběhla velká obnova (ještě v roce 1993 byl areál vyčištěn). Předtím se na poutním místě podepsal zejména komunistický režim, během kterého místo pustlo. Před zmíněnými jedenácti lety byl obnoven oltář, schodiště, sochy a také se sem vrátila křížová cesta v podobě vzpomínaných kopií obrazů původních, nalezených P. Jordánem Červeným.

Modlivý důl

Bratrské oltáře jsou neobyčejné poutní místo s výjimečnou atmosférou. Už jen představa, jak putujeme kolem skal a lesem, přináší duchovní útěchu a klid. Podpořený vědomím, že Boha lze nacházet především v tichu, samotě a na místě, které jako kdyby „postavil“ on sám. Vždyť právě v takovém prostředí je nevhodnější podhoubit pro naše vzájemné rozhovory.

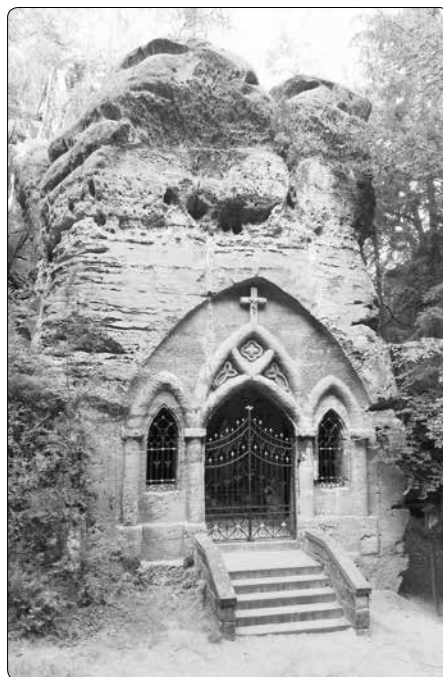
V této souvislosti je pak nutné zmínit, že nedaleko od Bratrských oltářů stojí skalní kaplička Nejsvětější Trojice. A nakonec zhruba dvacet kilometrů od České Kamenice je velmi podobné poutní místo. Konkrétně u Svojkova na Českolipsku se nachází Modlivý důl, tedy asi kilometr dlouhé údolí, kde stojí svatyně přímo ve skalnaté rokli.

Té se kdysi říkalo Smolný důl, a to kvůli smolným pecím, v nichž uhlíři vařili kolomaz. K samotnému poutnímu místu se vážou různé pověsti. Podle jedné právě zde zemřeli zamilovaní rytíř Jaroslav ze Svojkova a dcera sládka, jimž nebylo přáno být spolu, podle jiné zde došlo k vraždě mládence, který pro svého vraha představoval soka v lásce.

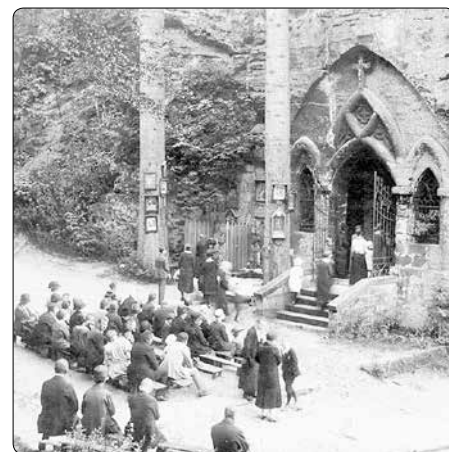
Konkrétní událost, o kterou se můžeme opřít, se datuje do roku 1704. Tehdy zde byl na jeden ze stromů dělníkem Melzerem pověšen obrázek s Pannou Marií a Pánem Ježíšem při jejich loučení. V těch dobách se pod dojmem tragických událostí jednalo o prokleté místo a tento obrázek sem měl přinést Boží moc.

A to se také opravdu naplnilo. Na místě mělo dojít k několika vyslyšením modliteb, která vyvrcholila roku 1772. Tehdy byla zázrakem za své prosby obdarována svobodná paní von Czerwelli, která zde z velkého vděku nechala postavit dřevěnou kapličku. V ní našel obrázek umístění. Zájem poutníků byl velký a stále sílil. A právě proto nechala hraběnka Alžběta Kinská na konci 18. století zbudovat kapli novou – jejím vytesáním do skalní stěny. Pod těmito pracemi je podepsán zedník ze Svojkova Josef Sacher.

Poutní místo však nemělo na různých ustlání. Oficiální poutě sem povoleny nebyly, naopak vyšší kruhy je považova-

Skalní kaple v Modlivém dole zasvěcená Panně Marii Lurdské

Historická pohlednice (kolem roku 1914): Průběh bohoslužby ve skalní kapli

ly za modlářské. Odstraňovány byly svaté obrázky či děkovné tabulky. A počátkem 19. století měl stejný osud potkat i sochy Panny Marie a Krista, ty však zmizely a nalezeny byly v rokli.

Oficiální postoj k Modlivému dolu se změnil až na konci 19. století. Kaple se dočkala zasvěcení, a to ke cti Panny Marie Lurdské. Tento motiv byl pak vtisknut interiéru, předělanému tak, aby připomínal jeskyni v Massabielle.

Zdejší historie přináší krásné události, například v podobě četných procesí nebo návštěvami císaře Ferdinanda V. Naopak bolestivou kapitolou si poutní místo prošlo za druhé světové války a během komunismu. Především cesta byla zničena a teprve v roce 2016 díky Lesům ČR došlo k její opravě. A k jejímu obohacení o zastavení křížové cesty, majících podobu těch původních. Mimochodem, tyto obrazy jsou dnes ve Svojkově, v kapli sv. Václava. Rekonstrukcí prošla také oratoř z konce rokle, k níž se putuje dřevěným schodištěm.

A tak i po něm můžeme kráčet k místu, které nám přibližuje Pána Boha a kde si můžeme vyprošovat přímluvu Panny Marie. Na něm se připravíme na zázraky, vstupující do našeho života jako odpovědi na naše prosby. Ať v podobě uzdravení, nebo „pouze“ takové, že v adresátech prosb v našich těžkostech budeme schopni za každých okolností vidět silnou a ničím neporušitelnou naději. Jenom oni nám ji přinesou. Stále natahují ruku. A je jen na nás, jestli se jí chytíme a necháme, ať naši dlaň svírají napořád.

Vypnout televizi a otevřít Bibli

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Boží Slovo nám umožňuje dotknout se rukou této blízkosti, protože, jak praví Deuteronomium, není daleko od nás, nýbrž *blízko* našemu srdci (srov. Dt 30,14). Je protilečkem na strach, že se ocitneme v životě sami. Pán totiž skrze svoje Slovo *soucí*, tedy je *s tím*, kdo je *sám*. Když k nám promlouvá, připomíná nám, že mu ležíme na srdci, jsme drahocení v jeho očích a opatrováni dlaněmi jeho rukou. Boží Slovo vštěpuje tento pokoj, avšak *nenechává v klidu*. Je Slovem potěchy, ale také obrácení. „Obráťte se“ – řekl Ježíš hned, jakmile prohlásil, že Bůh je blízko. Jeho přiblížením totiž skončila doba zaujímání odstupů vůči Bohu a druhým, skončila doba, kdy každý myslí na sebe a stará se o sebe. To není křesťanské, protože kdo zakusí blízkost Boha, nemůže se distancovat od bližního, nemůže jej vykazovat do lhostejnosti. Potom ten, kdo se stýká s Božím Slovem, dostává ozdravné existenciální podněty, objevuje, že život není čas určený k tomu, jak na druhých vydělat a sebe zabezpečit, nýbrž příležitost k setkávání s druhými ve jménu Boha, který je blízko. Takto nás Slovo, zase-té do půdy našeho srdce, přiměje *rozsevat naději sblížením*. Právě tak, jako to Bůh činí s námi.

Podívejme se nyní, *ke komu* mluví Ježíš. Nejprve oslovuje galilejské rybáře. Byli to prostí lidé, kteří žili z práce svých rukou, v noci i ve dne tvrdě pracovali. Nebyli odborníky v Písmu a zajisté nevynikali věděním a kulturou. Obyvali region, kde žily různé národy, etnika a kultury, místo nejvíce vzdálené náboženské čistotě Jeruzaléma a nejvíce odlehle od středu země. Ježíš však začíná tam, nikoli v centru, nýbrž na periferii, a činí tak proto, aby řekl také nám, že Božímu Srdci není nikdo marginální. Všichni mohou obdržet a osobně potkat jeho Slovo. V této souvislosti se v evangeliu vyskytuje jedna hezká podrobnost: poznamenává se tam, že Ježíšova zvěst přichází *až po* té Janově (srov. Mk 1,14). Toto *potom* je rozhodující a ukazuje na jeden rozdíl. Jan přijímal lidi v poušti, kam se za ním vydávali ti, kdo mohli odejít z míst, kde žili. Ježíš

však mluví o Bohu uprostřed společnosti ke všem, kdo tam žijí. A nemluví ve stanovených úředních hodinách a dobách. Promlouvá, když jde „podél Galilejského moře“ k rybářům, kteří tam „loví“ (v. 16). Oslovuje lidi v těch nejobyčejnějších místech a chvílích. Taková je *všeobecná síla* Božího Slova, které dostihuje všechny a každou oblast života.

Slovo má však také *zvláštní sílu*: proniká ke každému přímo, osobně. Učedníci nikdy nezapomenou na slova, která slyšeli onoho dne na břehu jezera poblíž loďky spolu s přibuznými a kolegy, slova, která navždy poznamenala jejich život. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ (v. 17) Nepřítahuje je vznešenými a neporovnatelnými proslovky, ale promlouvá do jejich života: lovcům ryb říká, že budou rybáři lidí. Kdyby jim řekl: „Pojďte za mnou, učiním z vás apoštoly: budete posláni do světa hlásat evangelium silou Ducha, budete zabiti, ale stanete se svatými,“ lze si představit, že by mu Petr a Ondřej odpověděli: „Díky, ale raději zůstaneme u svých sítí a lodí.“ Ježíš je však povolává odkazem na jejich život: „Jste

rybáři a stanete se rybáři lidí.“ Stržení touto větou postupně objeví, že žít rybolovem bylo málo, avšak vyplout na Ježíšovo Slovo je tajemstvím radosti. Tak jedná Pán s námi: hledá nás tam, kde jsme; má nás rád takové, jací jsme, a trpělivě provází naše kroky. Jako ony rybáře, očekává i nás na březích života. Svým Slovem nás chce přivést ke změně kurzu, abychom přestali živořit a vydali se za ním.

Proto se, drazí bratři a sestry, nezříkejme Božího Slova. Je to milostný dopis, napsaný tím, kdo nás zná jako žádný jiný. Jeho čtením znovu nasloucháme jeho hlasu, objevujeme jeho tvář a dostáváme jeho Ducha. Slovo nás přibližuje Bohu, neoddalujeme ho. Nosme ho stále s sebou

v kapse, v mobilu, dejme mu doma důstojné místo. Dejme evangelium na místo, které nám připomene denně je otvírat, možná na začátku a na konci dne, aby tak mezi mnoha slovy, která doléhají k našim uším, pronikl do našeho srdce nějaký ten verš Božího Slova. K tomu si vyprosme od Pána sílu vypnout televizi a otevřít Bibli, vypnout mobil a otevřít evangelium. Proč si z něho nepřecíst také o samotě nějakou drobnou pasáž každý den? Dá nám pocit, že Pán je blízko, a dodá nám odvahu k životní cestě.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Papež zahájil přípravy na příští Svatý rok

Podle tiskového prohlášení Svatého stolce z 26. 12. 2021 pověřil papež František Papežskou radu pro novou evangelizaci koordinací příprav příštího jubilea v roce 2025. Na tento rok připadne 27. řádné jubileum v dějinách církve, 31. v pořadí, pokud bereme v potaz také mimořádné jubilejní roky. Posledním Svatým rokem byl mimořádný Rok milosrdenství, který zahájilo otevření Svaté brány ve středoafričském

Bangui 29. listopadu 2015 a jenž vyvolil o necelých dvanáct měsíců později ve Vatikánské bazilice. Vůbec první jubileum v církevní historii vyhlásil papež Bonifác VIII. roku 1300.

Svatý rok má být časem obrácení a smíření, solidarity a spravedlnosti ve službě Bohu i bratrům. Věřící během něho mohou získat plnomocné odpustky pro sebe i zemřelé.

Podle Vatican News, česká sekce

Využijte slev a nízkých záloh na váš vysněný POUTNÍ ZÁJEZD do 31. 1. 2022!

Lurdy, Fatima, La Saletta, Garabandal, Řím, Santiago, San Giovanni Rotondo, Čenstochová, Avila, Guadalupe, Libanon, Jordánsko, Svatá země aj. **Více na www.poutnizajezdy.cz.**

Pondělí 24. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jiří Černý – novinář a hudební publicista **7:00** Stanley's Dixie Street Band: Třebovický koláč 2018 **7:55** Biblická studna **9:10** S Bohem podél Rio Maraňon **9:35** Outdoor Films s P. Dariuszem Sputem a Martinem Kráčalíkem (64. díl): Pod nejvyšší horu světa **10:55** Sýrie: Uprostřed popela **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev **13:25** Poutníci času: Se spisovatelem Lubošem Pavlem **13:45** V pohorách po horách: Vojšické louky – Bílé Karpaty **14:05** Flešbky – Godzone podcast **14:40** Noční univerzita: Eduard Stehlík – Lidice – příběh české vsi [P] **16:00** V souvislostech **16:20** Mezi pražci (102. díl): Leden 2022 **17:10** Dokořán: S Adamem Plachetkou **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Vyslání dvanácti apoštolů **18:20** Skryté poklady: Christian **18:55** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **19:30** Víra do kapsy [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **22:30** Kulatý stůl: O křesťanské spiritualitě **23:55** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **0:10** Hovory z Rekovic: Pavel Šmajstrla **0:30** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jan Royt – ikonograf, historik **7:00** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr mladých ZUŠ Jeseník **7:50** Noční univerzita: P. Rastislav Kršák, SVD – Papua – Nová Guinea (1. část) **9:10** Pražská Loreta **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Michal Řoutil – Nevěřící, odejděte! **11:15** Setkání (20. díl): Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětím zla **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte: Boršičanka Antonína Konička **14:05** Egypt – Stigmatizovaný křížem **14:35** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevné **15:00** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mne...? **15:15** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **15:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **16:00** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **16:30** Jak potkávat svět: S Davidem Marečkem **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení Naimského mládence **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **18:40** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **19:10** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **19:25** Zpravodajské Noeviny: 25. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Prales zítřka [L] **21:10** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **22:05** Symfonický koncert, 2. část: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **22:55** Terra Santa News: 19. 1. 2022 **23:15** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **0:00** Jak si mě našel Antonín z Padovy **0:40** Strání – obec pod Javorínou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Boris Jirků – malíř **7:05** Zpravodajské Noeviny: 25. 1. 2022 **7:30** Noční

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

univerzita: Eduard Stehlík – Lidice – příběh české vsi **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem **10:50** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pívná celá dědina: Protivanov **14:30** Dům ze skla? **15:40** ARTBITR – Kulturní magazín **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 1. 2022 **16:20** Janomamové v Brazílii **16:45** Cvrlikání **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Strýček Emu: Zimní sporty **18:15** Příběhy z Dobré Knihy: Kajčí hřišnice **18:25** S Bohem pro lidi **18:50** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **19:25** Terra Santa News: 26. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:15** Adorace [L] **22:20** Noční univerzita: Anna Janoušková – Naštvaný a smutný jako Bůh **22:55** Generální audience papeže Františka **23:20** Řím, hlavní město víry (1. díl): Prvotní církev **0:00** Letem jazzem (8. díl): Poznáváme harmonii **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Bohdan Heczek a Robert Mayer – minoritští bratři **7:00** Víra do kapsy **7:15** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **8:00** Terra Santa News: 26. 1. 2022 **8:20** Bohem zapomenuté kouty **9:10** V pohorách po horách: Suchá Belá – Slovenský ráj **9:25** Kulatý stůl: O křesťanské spiritualitě **10:50** Flešbky – Godzone podcast **11:20** Setkání (22. díl): Olga Haláková – Bečov nad Teplou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dobrá firma **13:10** OMG talkshow: Předmanželský sex a spiritualita. OMG Daniely Dřtinové **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Na úsvitu společných dějin **14:40** Vezmi a čti: Leden 2022 **15:10** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 1. 2022 **16:25** Grotosky Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **18:00** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobnoství o rozséváči **18:15** Ovečky: 4. neděle v mezidobí [P] **18:45** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **19:25** Zpravodajské Noeviny: 27. 1. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Silvestr v karanténě **21:20** Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **0:40** Zpravodajské Noeviny: 27. 1. 2022 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Veronika Sedláčková – zpravodajka a novinářka **7:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 1. 2022 **7:20** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **7:29** Bačkorám na

navzdory: Alice v říši divů **7:45** MFF Strážnice 2016: Z krajin za obzorem **8:45** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **9:10** Klapka: S Milanem Ohurniakem **10:10** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **10:20** Dům ze skla? **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **13:25** Vše pro mého krále a královnu **14:05** Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **15:10** Recitál Slávka Klecandra a Oborohu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 1. 2022 **16:25** Malana Papua **16:50** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **18:05** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Dům na skále **18:20** Mikroregion Hornolidečsko **18:45** Dopisy z rovníku **19:25** Poutníci času: S Janem Duškem **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Anton Otte – posel usmíření [L] **21:30** Benefiční koncert – Martin Chodúr a Ostravský dětský sbor: z kostela sv. Václava v Ostravě **23:05** Když bolí duše **0:20** Trinidad a Tobago: Všichni vy žizniví, pojďte **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jiří Stivín – hudebník **6:55** Vezmi a čti: Leden 2022 **7:30** Sedmihlásky: Stojí kostelíček **7:40** Strýček Emu: Zimní sporty **7:50** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **8:20** Ovečky: 4. neděle v mezidobí **8:45** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **9:20** Noční univerzita: Daniel Raška – Modlitba ve 21. století **9:50** Slezská lilie 2020: Deset let Slezské lilie, 1. část **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Pod lampou **14:15** Silvestr v karanténě **15:30** Zlaté opojení **16:55** Tance západního Slovenska: MFF Myjava 2021 online **18:00** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **18:30** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **18:40** Flešbky – Godzone podcast **19:15** Stopy hutě [P] **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Janou Henychovou: Běžet život se psy husky [P] **21:40** Jen samé krásné věci **23:05** Jak potkávat svět (81. díl): S Hanou Fialovou **0:40** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jiří Bonaventura Štivar – kapucín **7:00** Kněz Slanina **7:30** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem: Exoplanety, 2. díl **8:15** Poutníci času: Se spisovatelem Lubošem Pavlem **8:30** Stopy hutě **8:40** Zlaté opojení **10:10** Víra do kapsy **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:50** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Outdoor Films s Janou Henychovou: Běžet život se psy husky **15:40** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **16:00** Jen samé krásné věci **17:25** Chlapi na hoře **18:00** Sedmihlásky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:05** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **18:35** Ovečky: 4. neděle v mezidobí **19:00** Strýček Emu: Pololetní vysvědčení [P] **19:10** Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799) **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Marcelou Augustovou [P] **20:50** 100 metrů od ráje **22:35** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 1. o 16:55 hod.:

Na ceste v rodine (Manželské randenie)

V prvej časti relácie sa rozprávame na tému Manželské randenie, pre ktorú je veľmi potrebné vyhradiť si spoločný čas na vzájomné zdieľanie prežívania manželov.

Utorok 25. 1. o 17:00 hod.:

Ježiš, uzdrav Srí Lanku (dokument)

21. apríla 2019, na Veľkonočnú nedeľu, sa v kostoloch na Srí Lanke ozvali výbuchy. Pri tomto teroristickom čine zahynulo viac než 300 ľudí. Ďalšie stovky boli zranené. O tom, ako sa s touto traumou vyrovnávajú nielen veriaci, ale aj kňazi a rehoľníci, nám rozprávajú preživší. Pre návrat do normálneho života ponúkajú len jednu radu.

Streda 26. 1. o 20:50 hod.: Katolicizmus (Spoločensvo svätých – Boží priatelia v nebi i na zemi)

V tejto časti seriálu sa biskup Barron venuje niektorým z najväčších veľikánov a dáva ich za príklad zápalu a kreatívneho potenciálu Cirkvi.

Štvrtok 27. 1. o 16:05 hod.:

Tajomstvá Pátra Pia (dokument)

Dokumentárny film predstavuje život svätého pátra Pia z Pietrelciny, ako ho mnohí nepoznajú. Viac než päťdesiat rokov po jeho

smrti boli zverejnené svedectvá jemu blízkych osôb, jeho duchovných detí, ale aj dôležitých svedkov z procesu svätorečenia. Približujú nám pátra Pia ako rehoľníka prenasledovaného Cirkvou, uväzneného v kláštore a nespravodlivo obvineného zo skutkov, ktoré nikdy nespáchal. Ale predovšetkým nám ho dokument predstavuje ako obetavého kňaza tráviaceho hodiny v spovednici a svätca, ktorý vedel čítať v dušiach ľudí a vďaka daru bilokácie mohol byť súčasne na dvoch miestach.

Piatok 28. 1. o 20:30 hod.:

František Saleský – Podeliť sa s láskou

Inšpirujte sa svätcom, ktorého naplno obývala Božia láska, a preto sa ju snažil na každom kroku bezhranične rozdávať.

Sobota 29. 1. o 20:30 hod.:

Svätý Peter 2/2 (film)

Písal sa rok 33 a v Jeruzaleme sa odohrávali udalosti spojené s Ježišom z Nazareta. Peter bol jeho najvernejší učeník, no v kritickom momente zlyhal. Ťaží ho to, ale musí sa ujať úlohy viesť a budovať rastúcu Cirkev.

Nedeľa 30. 1. o 15:30 hod.: Lutnové duety

Záznam koncertu pri príležitosti začiatku Ignaciánskeho jubilejného roka.

Liturgická čtení

Nedeľa 23. 1. – 3. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Neh 8,2-4a.5-6.8-10

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: Jan 6,63b (*Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život.*)

2. čt.: 1 Kor 12,12-30

Ev.: Lk 1,1-4; 4,14-21

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4

Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b

Odp.: srov.10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 1,10-13

Ev.: Mt 18,19-22

(nebo jiná čtení z Lekt. VI/1)

Pondělí 24. 1. – památka

sv. Františka Saleského

1. čt.: 2 Sam 5,1-7.10

Ž 89(88),20.21-22.25-26

Odp.: 25a (*Má věrnost a láska ho budou provázet.*)

Ev.: Mk 3,22-30

Úterý 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 16,15-18

Středa 26. 1. – památka

sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1-8

nebo Tit 1,1-5

Ž 96(95),1-2a,2b-3.7-8a.10

Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Lk 10,1-9

Čtvrtek 27. 1. – nezávazná památka

sv. Anděly Mericiové

1. čt.: 2 Sam 7,18-19.24-29

Ž 132(131),1-2.3-5.11.12.13-14

Odp.: Lk 1,32a (*Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.*)

Ev.: Mk 4,21-25

Pátek 28. 1. – památka sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: 2 Sam 11,1-4a.5-10a.13-17

Ž 51(50),3-4.5-6a.6bc-7.10-11

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhrěšili.*)

Ev.: Mk 4,26-34

Sobota 29. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 2 Sam 12,1-7a.10-17

Ž 51(50),12-13.14-15.16-17

Odp.: 12a (*Svoř mi čisté srdce, Bože!*)

Ev.: Mk 4,35-41

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. LEDNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 1.		PO 24. 1.		ÚT 25. 1.		ST 26. 1.		ČT 27. 1.		PÁ 28. 1.		SO 29. 1.	
Antifona	1028	1148	1734	1953	1286	1426	1722	1941	1091	1214	1734	1953	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1734	1953	1286	1426	1723	1941	1091	1214	1734	1953	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1286	1427	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1735	1954	1287	1427	1724	1942	1095	1218	1735	1954	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1735	1954	1287	1427	1290	1431	1095	1218	1292	1433	1669	1886
Prosby	1033	1153	1724	1943	1675	1894	1724	1943	1095	1219	1724	1943	1655	1886
Závěrečná modlitba	690	779	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	792	890	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1287	1428	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1288	1428	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	690	779	1054	1174	1287	1428	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 22. 1.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1736	1955	1286	1426	1727	1946	1101	1225	1736	1955
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1289	1429	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1737	1956	1289	1430	1730	1949	1105	1229	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1737	1956	1289	1430	1291	1431	1105	1229	1292	1433
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1681	1900	1731	1950	1105	1229	1731	1950
Záv. modlitba	690	779	690	779	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

SVĚTICE - PRŮVODKYNĚ NAŠÍ VÍRY

FRANTIŠKÁNSKÁ MÁŘI MAGDALÉNA
• **PŘÍBĚH SV. MARKÉTY Z CORTONY**
Libor Rösner

Příběh sv. Markéty z Cortony (1247–1297) je životním dramatem jedné z nejradikálnějších konverzí, jaké kdy církev Kristova zaznamenala. Bůh se dal této ženě poznat, pozdvihl ji z nehlubšího dna a ona se s touto zkušeností vrhla s málokdy vídanou láskou a horlivostí do jeho náruče, změnila se k nepoznání a vyplnila svůj život neuskutečně tvrdou askezí a obdivuhodnou službou druhým. Šlo o tak závratnou proměnu, že po zbytek života musela čelit pochybnostem svého okolí uvyklého povrchnosti, nemluvě o obviňování z výstřednosti při jejich mystických rozhovorech s Kristem. Do toho sváděla tuhé boje se svým já, s bolestí nad zraněními, která způsobila a nadále působí Spasiteli svými hříchy. Bůh dokáže použít k dobrému ty vlastnosti člověka, jimiž ho daný jedinec dříve nejvíce zraňoval – vzpomeňme jen na sv. Pavla z Tarsu. Přesně totéž učinil i se sv. Markétou z Cortony – přetavil toto zlato, aby z něj učinil třetí světlo františkánského řádu. Světlo, jehož záře pronikala srdce lidí i daleko za hranicemi Apeninského poloostrova, světlo, jehož záře snad alespoň trochu oblaží duše čtenářů této knihy.

Christianitas, s.r.o. • Váz., A5, 248 stran, 249 Kč

NAJÍT SMYSL V NAŠICH SELHÁNÍCH • S VIKTOREM FRANKLEM A SV. TEREZIČKOU

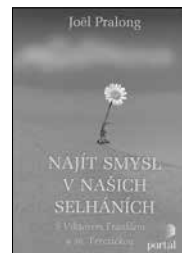
Joël Pralong • Z francouzštiny přeložila Kateřina Bodnárová • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Autor, francouzský kněz a terapeut, rozvíjí své přesvědčení, že terapie a duchovní doprovázení nestojí proti sobě, ale

doplňují se. Zabývá se obecným problémem mnoha lidí, pocitem selhání, neúspěchu a nesmyslnosti života, které často vedou k depresi, pocitu neužitečnosti, sebevražedným tendencím apod., a nabízí podněty, jež k tomu přináší známý zakladatel logoterapie Viktor E. Frankl na jedné straně a svěťice „malé cesty“ sv. Terezie z Lisieux na straně druhé. Srozumitelně, vstřícně, se zkušeností jak duchovního, tak terapeuta, ukazuje lidem cestu k přijetí sebe samých, pomoci od druhých a otevření se Boží milosti.

Portál, s. r. o.

Brož., A5, 126 stran, 249 Kč

KNIHA ŽIVOTA

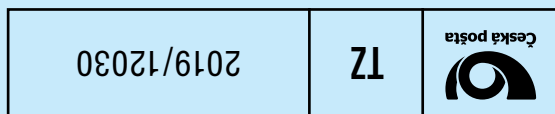
Terezie z Avily • Překlad Josefa Koláčka revidovala Denisa Červenková • Úvod Pavel Pola OCD • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Knih života Terezie z Avily je jedním z nejkrásnějších svědectví o lásce Boží a lidské touze po Boží blízkosti. Terezie v ní popisuje svou vnitřní duchovní zkušenost – vášnivě hledání Boha i cestu modlitby, na kterou se vydala. Velká reformátorka karmelitánského řádu je příkladem žité rovnováhy mezi činností a kontemplací, mezi službou druhým a rozvíjením svého vnitřního života. Byla mystičkou i výbornou organizátorkou, „bláznem Božím“ i vnímavou psychoterapeutkou, kajicnicí i ženou užívající si života. Uměla se odevzdávat božskému tajemství i naplno prožívat vztahy k lidem kolem sebe.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., přebal, 150x200 mm,
408 stran, 549 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, společnost, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.